

'Αθηνίωνος, διορισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ στρατηγὸς ἐπὶ τὴν Δῆλον, ἵνα ἐπαναστατήσῃ τὴν νῆσον καὶ πρὸ πάντων ἵνα ἀργυρολογήσῃ τοὺς πολίτας αὐτῆς. 'Αλλ' ἔμελλε νὰ ἀναδειχθῇ εἰς τὸ στρατιωτικὸν αὐτοῦ στάδιον ἀνυψότερος ἢ εἰς τὸ φιλολογικόν· καθότα πανηγυριῶν μᾶλλον ἢ στρατηγικῶς ἀναστρεφόμενος, καὶ προφυλακὴν ἀμελεστέραν διορίσας, μᾶλλιστα δὲ ἀφήσας ἀπροφύλακτα τὰ ἔξοπισθεν τῆς νῆσου, ἔκοιματο. Καὶ τοῦτο μαθὼν ὁ κατὰ τούχην τότε περὶ τὴν Δῆλον εὑρεθεὶς ωραῖος στρατηγὸς Ὁρόβιος φυλάττει νύκτα ἀσέληνον, ἐκβιβάζει τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ καὶ ἐπιπεσὼν κατὰ τῶν κοιμωμένων καὶ μεθυόντων Ἀθηναίων ἄλλους κατέκοψε καὶ ἄλλους ἔζωγρησεν· ὁ δὲ καλὸς στρατηγὸς Ἀπελλικῶν ἔλαθε φυγών. 'Εννοεῖται ὅτι ἡ Δῆλος ἔπαθεν ἐν τούτοις τὰ πάνδεινα ἀπὸ τῶν ποικίλων τούτων καὶ ἀντιπάλων ἐλευθερωτῶν. Βραδύτερον δὲ ὑπέστη καὶ ἄλλας συμφοράς. Ὁ στρατηγὸς τοῦ Μιθριδάτου Μηροφάνης, διν προανεφέραμεν ἐκπεμφθέντα εἰς Θεσσαλίαν, ἀποτυχὸν ἔκει, ὡς θέλομεν ἵδει μετ' ὀλίγον, ἐπέσεσε κατὰ τῆς Δήλου, ἐφόνευσε ἔνοντας καὶ Δηλίους, ἐλῆστεν τὰ χρήματα καὶ τὰ ἀναθήματα τῆς πόλεως καὶ κατέβαλεν αὐτὴν εἰς ἔδαφος, ἔξανδραποδισάμενος τὰς γυναικας καὶ τὰ τέκνα. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι, ἐνῷ ἀνήγετο εἰς τὸ πέλαγος ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου, πάραμονεύσαντες οἱ τῶν ἐμπόρων περισσωθέντες καὶ καταναυμαχήσαντες, κατέλυσαν αὐτόν. 'Αλλ' οὐδὲν ἡττον ἡ Δῆλος κατεστράφη τότε διὰ παντός.

'Επανερχόμεθα δὲ εἰς τὰ τῶν Ἀθηναίων πράγματα. 'Ο Ἀρχέλαος, γενόμενος ἐν τῷ μεταξὺ κύριος τοῦ Αἰγαίου πελάγους, κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ, κατέλαβε τοῦτόν τε καὶ τὰς Ἀθήνας καὶ ὡρμησεν ἐντεῦθεν μετὰ τοῦ Ἀθηνίωνος ἐπὶ τὴν Βοιωτίαν, διποὺ ἔμελλον νὰ ἐνωθῶσι μετ' αὐτῶν καὶ τὰ τῶν Λακώνων καὶ τῶν Ἀχαιῶν συμμαχικὰ στρατεύματα. 'Η Βοιωτία πᾶσά παρεδέχθη τὰς περὶ ἐλευθερίας ὑποσχέσεις τοῦ Ἀρχελάου, πλὴν Θεσπιέων, τοὺς διποίους παρακαθήμενος ἐποιλιόρκει. Καὶ δὲ μὲν Σύλλας, ψηφισθεὶς ὑπὸ Ρώμαιων στρατηγὸς τοῦ κατὰ Μιθριδάτου πολέμου, δὲν εἶχεν ἔτι ἀφιχθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα. 'Αλλ' δὲ στρατηγὸς τῆς Μακεδονίας Σέντιος, μαθὼν τὰ γενόμενα, ἐκπέμπει ἐνταῦθα, μετὰ δυνάμεως ἐκ προχεύρου συγχροτηθείσης, τὸν πρεσβευτὴν αὐτοῦ βρεττεῖον Σούρραν, ἀνδρα διακεκριμένον ἐπὶ τόλμῃ καὶ φρονήσει, δοτις, κατελθὼν εἰς Θεσσαλίαν, πρῶτον μὲν κατεναυμάχησε περὶ Μαγνησίαν τὸν Μητροφάνην, ἐβίασεν αὐτὸν εἰς φυγήν, καὶ ἐκυρίευσε τὴν Σκάθην, ἐν ᾧ δὲ στρατηγὸς ἐκεῖνος τοῦ Μιθριδάτου εἶχεν ἀποθέσει τὴν λείαν αὐτοῦ. ἐπειτα δὲ ἐτράπη ἐπὶ τὴν Βοιωτίαν, καί, ἐπελθόντων αὐτῷ ἐτέρων χιλίων πεζῶν καὶ ἵππεων ἐκ Μακεδονίας, συνῆψε πρὸς τὰς πόλεις μεγαλυτέρας τοῦ Ἀρχελάου καὶ τοῦ Ἀθηνίωνος δυνάμεις, περὶ Χαιρώνειαν, μάχην τριήμερον, ἥτις ἀπέβη ἀμφιρροπος⁽¹⁾. Καὶ μετ' ὀλίγον πρθάνουσιν εἰς τὸ τοῦ Ἀρχελάου στρατόπεδον τὰ ἀχαϊκὰ καὶ τὰ λακωνικὰ τάγματα, ὥστε δὲ ωραῖος στρατηγός, πειθόμενος ἦδη ὅτι δὲν ἥδυνατο ν' ἀντιπαραταχθῇ πρὸς τὸ πλῆθος ἐκεῖνο τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ, ἐφορμᾷ ἀμέσως κατὰ τοῦ Πειραιῶς, κάλλιστα εἰδὼς ὅτι δὲ Ἀρχέλαος, φοβούμενος μὴ ἀποκοπῇ τῆς θαλάσσης, θέλει βιασθῆ νὰ ἐκχω-

(1) Ἐνταῦθα γίνεται μικρά τ.ς σύγχυσις πραγμάτων. Μετὰ τὴν περὶ Χαιρώνειαν τριήμερον μάχην ὁ Βρέτιος ή Βρήτιος Σούρρας, εὐθὺς ὡς ἐνισχύθη ὁ στρατὸς τοῦ Ἀρχελάου διὰ τῶν ἐκ Πελοποννήσου ἀφικομένων ἐπικούρων Λακεδαιμονίων καὶ Ἀχαιῶν ὑπεχώρησεν εἰς τὰς Θερμοπόλεις, ὡς πύλας. Οὐτὶ δὲ Βρέτιος ὑποχωρῶν πρὸ τοῦ Ἀρχελάου ἐν Χαιρώνειᾳ ὀρμησεν εἰς Πειραιᾶ, ὡς ἐκτίθεται ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, καὶ ἐκεῖθεν ἐξεδιώχθη ὑπὸ τοῦ Ποντικοῦ στόλου ἀναφέρεται μόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπιανοῦ (Μιθριδ. 29) καὶ θεωρεῖται ἀκατανόητον ὑπὸ τῶν ἐρευνητῶν ('Idē Hertzberg μετάφρ. ἡμετ. Τόμ. Α' σελ. 457-59).